

MARADJATOK ÉNBENNEM!
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. JANUÁR 17.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.

Tükör: Jer 11,6-8. v.

Lectio: Mikeás 7,1-8. v.

Textus: János 15,1-5. v.

Énekek: Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe; 92/1-2+7; 151; 512/1-2; 195/1-3;

OLVASMÁNY: Mikeás próféta könyve 7. rész 1-8. verse:

„Jaj nekem, mert úgy jártam, mint mikor valaki gyümölcsöt akar szedni, szőlőt akar szüretelni, de nincs ehető fürt, sem korai füge, amire vágyódott. Kivesztek az országból a hívek, nincs becsületes ember. Alattomban mindnyájan vért ontanak, hálóval vadásznak egymásra. Jól használják kezüket a rosszra: a vezető ember követelőzik, a bíró fizetésre vár, a főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csűrrik-csavarják az ügyeket. Aki a legjobb köztük, olyan, mint a túskebokor, a legbecsületesebb is olyan, mint a tövisbokor. De eljön még számodra az ítélet napja, amelyet őrállóid láttak. Akkor lesz majd zűrzavar! Ne higgyetek a barátnak, ne biztatok a jó ismerősben, még asszonyod előtt is, akit magadhoz ölelsz, vigyázz, hogy mit mondasz! Mert a fiú gyalázatosan bánik apjával, a lány anyja ellen támad, a meny az anyósa ellen, az embernek saját háza népe is az ellensége. De én az Urat várom, szabadító Istenemben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem! Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom.”

Igehirdetés előtti imádság:

Urunk, Megváltónk, dicsőséges Úr Jézus Krisztus! Hálát adunk Neked, hogy egy hét elmúltával ismét színed előtt lehetünk. Köszönjük, hogy megtalálhatunk Téged, mert eljössz hozzánk, Téged keresőkhöz az otthonainkba, a munkahelyünkre, a kórházi szobába is. Köszönjük, hogy bárhol vagyunk is, mindenhol szólhatunk hozzád és mindenhol kereshetünk Téged, mert Te engeded, hogy megtaláljunk. Szomjazik a lelkünk a Te szent Igéd után! Szomjazik a lelkünk a testvéri közösség után. Szomjazik az életünk a Te szeretetedre, igazságodra, bölcsességedre. Könyörgünk, add meg nekünk azt, amire ma szükségünk van a Te tanácsod szerint. Gyógyítsd, kérünk életünket, erősítsd hitünket, hogy benned maradhassunk, hozzád hűségeselegyünk, mindvégig kint melletted itt, a Földön. Küldd el Szentlelkedet hozzánk, hogy Igédre tudjunk figyelni, azt tudjuk befogadni és életünkben megtartani. Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

János írása szerinti evangélium 15. rész 1-5. verse:

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

Szeretett Testvéreim!

„Maradjatok még!” — Milyen sokszor hangzik el ez a kérés akkor, amikor kedves vendég van valakinél, s már látszik, hogy indulásra készülődnek. Maradjatok még! Mert jó volt beszélgetni. Jó volt szeretetben együtt lenni. Jó volt együtt játszani. Jó volt felidézni a régi szép emlékeket. Minden azt mutatja, hogy jó lenne még együtt lenni. Ha ennyire jó együtt lenni, akkor miért kell ezt mégis kérni? Mert – hosszú még az út. Mert – holnap, vagy éppen még ma dolgozni kell menni. Mert – a gyerekeknek még el kell készíteni a leckét. Mert – haza kell érni most este 8 előtt. Mennyi indok, hogy mégis menni kell. Pedig jó együtt lenni!

Maradjatok énbennem! – mondja Jézus azoknak, akik szeretetik őt, akik ragaszkodnak hozzá, követik. Akik átérték a csodáit, érzik a szeretetét, tiszta, jóságos hűségét. Azoknak mondja, akik tapasztalták, hogy vele van az Isten. Akik tudják, hogy Ő a Krisztus, az élő Isten Fia, ahogy Péter el is mondja ezt (Mt 16,16).

Ha ennyire nyilvánvaló, hogy jó az Úr Jézus Krisztussal együtt lenni, akkor miért kell a mi Urunknak mégis mondania: Maradjatok énbennem?

Azért, mert ebben a világban sok más is vonz minket. Sokszor kerülünk választás elé, választási lehetőség, vagy választási kényszer elé, és a mi Urunk tudja, hogy szükségünk van az ő szeretetteljes emlékeztetésére: Maradjatok bennem, és én tibennetek, mert csak így marad meg az életetek!

A világ, amelyben élünk, számtalan lehetőséget kínál arra, hogy más utakra térjünk, és elhagyjuk a Krisztus útját. Olyan kínálata van, amely szinte feledtetni tudja velünk, mennyi áldást, kegyelmet kaptunk az élő Istentől. Sőt, egy-egy időben még többnek is mutatja magát, így feltesszük a kérdést: Megéri nekünk Jézus Krisztust követni? Megéri nekünk Isten törvénye szerint élni? Megéri nekünk hinni Isten kegyelmében? Megéri nekünk hallgatni a Szentlélek vezetésére? S ha az eszünk tudja is, a szívünk tudja is, még akkor is annyira erős a világ vonzása, hogy úgy érezzük: jobban járunk, ha a világot választjuk, mint ha Jézus Krisztust.

Máskor félelmet bocsát ránk a világ: Ha nem Jézus Krisztust választod, akkor elveszíted az életed, elveszíted önmagad, elveszíted a boldogságot, elveszíted a gazdagságot, elveszíted a megélhetésedet, elveszíted a biztonságot, elveszíted a jövőd. És ha nem tud rávenni minket a csábításával, akkor rá akar venni a félelem keltésével, hogy hagyjuk el Krisztust, adjuk fel a hitet, mondjunk le az Isten rendje szerinti életről.

Mikeás próféta könyvéből erről hallhattunk a mai napi ószövetségi igeszakaszról: *„Kivesztek az országból a hívek, nincs becsületes ember...”* Hogyan lehet-

séges, hogy Isten választott népe ennyire elhagyta az Istent? Hogyan lehetséges, hogy így eldobták az Isten törvényét, igazságát, megszentelő rendjét? Úgy, hogy azt gondolták, a bálványok többet adnak. Úgy gondolták, hogy a bálványistenek törvényei, ennek a világnak a törvényei jobb életre szabadítanak fel. Vagy azt gondolták, hogy Isten nem adta meg nekik azt, amire vágytak, így megszerzik maguknak, a maguk módján. *Alattomban mindnyájan vért ontanak, hálóval vadásznak egymásra. (...) a főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csúrik-csavarják az ügyeket. Aki a legjobb köztük, olyan, mint a tüskebokor, a legbecsületesebb is olyan, mint a tövisbokor. (...) a fiú gyalázatosan bánik apjával, a lány anyja ellen támad, a meny az anyósa ellen, az embernek saját háza népe is az ellensége.*

És a példa ragadós: Ha neki lehet, akkor nekem is lehet. Ha mindenki így él, miért maradjak ki én is a sorból? Hiszen a szelídet félrelökik, a tiszta szívűt kigúnyolják, megvetik. Aki az igazságot kimondja és felvállalja, azt üldözik. És ilyenkor olyan nehéz arra figyelni, amit Jézus Krisztus mondott: „*Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet.*” „*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.*” „*Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.*” (Máté 5, 5. 7. 10.)

Maradjatok bennem! – mondja nekünk is az Úr Jézus Krisztus, ahogy mondta a tanítványainak. Maradjatok bennem, és ne akarjatok nélkülem élni! Maradjatok bennem, és ragaszkodjatok hozzám mindenkor. Mert a világ, amely körülvesz titeket, ezerféle módon csalogat, azt ígérve, hogy jobb lesz, többet ad, szebbé teszi az életet, mintha Krisztusban maradnánk.

De Krisztus a szőlőtő és mi a szőlővesszők, akik arra rendeltettünk, hogy gyümölcsöt teremjünk. És egyetlen lehetőség a gyümölcstermesre, ha a szőlőtő maradunk, bármennyire csalogatnak is más lehetőségek, vagy bármennyire is tépne minket ijesztő, fenyegető szélvihar. Ragaszkodjunk a mi Urunkhoz, mert egyedül benne van életünk.

Ezt az Igét azért választottam, mert ma kezdődik az ökumenikus imahét. Vannak települések, ahol ezen a héten tartják, és vannak települések, ahol későbbre, például márciusra halasztották. Sarkadon ezen a héten lesz megtartva. Mivel mi nem nyitottuk meg a templomunkat még itt, Sarkadon, az ökumenikus imahét alkalmi a hét végén és a következő vasárnap a baptista imaházban, a római katolikus templomban és a belvárosi templomban lesznek megtartva. De ez nem jelenti azt, hogy a mi gyülekezetünk kimarad az imahétből. Az alkalmakon a mi gyülekezetünk tagjai is részt vehetnek. És ha nem mennénk is még gyülekezeti közösségbe, akkor is egész héten mi is imádkozhatunk a keresztyénség egységéért, és azért, hogy rajtunk, keresztyéneken látszódjon meg, hogy Krisztushoz tartozunk, Jézus Krisztust követjük.

A hét vezérigéje a János evangéliuma 15. részének első 16 verse. Ennek egy részletét olvastam fel a mai igehirdetés alapigéjeként. Azok, akik összeállították az imaheti sorozatot, azzal a reménységgel állították össze, hogy Jézus Krisztus követői megerősödnek abban: Bármit kínál is a világ, nekünk Jézus Krisztusban kell maradni.

Minél inkább Jézus Krisztushoz ragaszkodunk, annál inkább megjelenik bennünk az Ő élete, természete. S minél inkább közel vagyunk Jézus Krisztushoz, annál inkább közeledünk egymáshoz is. Krisztus iránti szeretetünk növekedése magával hozza a keresztyén testvéreink iránti szeretetünk növekedését is, és minden ember iránti szeretetünk növekedését is.

A bibliai sorrend azonban ez marad: Közeledjünk Krisztushoz, és közeledni fogunk egymáshoz is. Ha a sorrendet felcseréljük, és előbb akarunk az embereknek tetszeni, akkor lehet, hogy ideig-óráig közel kerülünk egyesekhez, mert így hozza az érdekünk, de közben el tudunk szakadni Krisztustól, mert önmagában az emberek szeretete még nem hozza magával az élő Istenhez való ragaszkodást.

Azt is látnunk kell, hogy minél jobban szeretjük az Úr Jézus Krisztust, annál jobban el tudjuk fogadni magunkat is, és tudjuk szeretni önmagunkat is. De a fordított sorrend már nem ilyen egyértelmű: Ha előbb magadat akarod szeretni, magadért akarsz élni, elfordíthat Krisztustól, és elfordíthat az ő szeretetétől.

Maradjatok énbennem – mondja nekünk az Úr Jézus Krisztus, mert egyáltalán nem mindegy, hogy honnan indul, miből ered, miből táplálkozik az életünk!

Ha Krisztusban maradunk, ha Krisztusba van beoltva az életünk, akkor az Isten kegyelmes munkája által valamilyen módon gyümölcstermő életté válik. Mert az életünk gyümölcseiről maga Jézus Krisztus fog gondoskodni. Természetesen nekünk is törekednünk kell arra, hogy Istennek tetsző életet éljünk, de maga az életünk gyümölcse Isten ajándéka. Annyira, hogy lehet: mi nem is látjuk ezeket a gyümölcsöket, de Isten gondoskodik arról, hogy másokat tápláljon, éltesen.

És akinek az élete gyümölcsöt terem, azt Isten megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

Mikeás próféta keserűen így kiált fel a mai Igében, az Istent elhagyó népe körében: *Jaj nekem, mert úgy jártam, mint mikor valaki gyümölcsöt akar szedni, szőlőt akar szüretelni, de nincs ehető fürt, sem korai füge, amire vágyódott.*

Jézus Krisztus ezzel szemben azt ígéri, hogy aki benne marad, az gyümölcsöt terem: élete áldássá válik mások számára és az élete dicsőíti az Istent. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy maga az élő Isten gondoskodik róla, hogy az életünkben megjelenjenek az ő életének áldott gyümölcsei.

Nem vesszük mi ezt mindig észre. S nem is kell feltétlenül mindig észrevennünk, hiszen nem a mi érdemünk, nem a mi dicsőségünk, hanem Isten érdeme és dicsősége, hogy életünkkel mások számára áldássá lettünk. De a gyümölcstermő élethez vezető utat mégis egyértelműen megmutatja Jézus:

Annak az élete, akit az Atya megtisztíthat, az terem sok gyümölcsöt. És mivel, hogyan tisztít meg minket az Isten? Jézus Krisztus szava által! Jézus Krisztus Igéje által! Azzal az Igével, amit meghallgattunk és befogadtunk! Amire azt mondtuk: Igen, Atyám, legyen úgy, ahogy Te kívánod! Amire azt tudtuk mondani: Szólj Uram, mert hallja a Te szolgád! Isten Igéje tisztít, újít meg minket, amikor azt mondjuk: Igazad van, Uram, még ha nekem most fáj is az igazságod! Szeretlek Uram, és elfogadom szavadat, még ha nem értem is, hogy miért engedsz ilyen úton járni. De amikor engedünk a mi Urunknak, ő időnként látványosan, sokszor szinte alig észrevehetően, de megadja, hogy sok gyümölcsöt teremjünk.

Vannak, akiknek megadatik, hogy már a földön is látják a megtermett gyümölcsöket, s vannak, akik a mennyben fognak ámulni: Uram, hogy lehet, hogy ennyi gyümölcsöt tulajdonítasz nekem, amikor pedig ezt nem is láttam a földön?

Jézus Krisztus ígérete beteljesedik rajtunk: *Maradjatok énbennem, és én ti bennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.*”

Talán senki nem látja, hogy most az imahéten akár órákon át is imádkozunk a mi Urunkhoz, kérve, hogy adjon ébredést, szaporítsa a hívők számát itt, Sarkadon, Magyarországon, Európában. De a mi Urunk meghallgatja imádságainkat. És olyanok életében is cselekszik, akikről mi nem is gondolnánk.

Vagy éppen az imádságaink során kapunk erőt arra, hogy róla tanúskodjunk életünkkel, szavainkkal. Vagy egyszerűen eszünkbe juttat valakit, akihez el kell mennünk, talán csak segíteni, beszélgetni, de éppen akkor ott van ránk szükség. És ámulunk, hogy hogyan lehetséges, hogy Isten ezt előre tudta? Csak annyi történt, hogy Krisztusra figyeltünk, benne maradtunk, és Isten elkészítette a jócselekedeteket, hogy azokban járjunk. Mert aki Krisztusban marad, annak életében Krisztus, a mi Urunk, gondoskodik, hogy gyümölcsöt teremjen. Ne féljünk hát Krisztusban maradni, és ragaszkodjunk Hozzá teljes szívvel, teljes lélekkel!

És olvassuk, tanulmányozzuk Isten Igéjét, Krisztus beszédét, minél többet. Mert abban ismerjük meg a mi Urunkat. Így kerülünk egyre közelebb hozzá! És minél közelebb vagyunk hozzá, annál közelebb vagyunk keresztyén testvéreinkhez is. Mennyire fontos ez ebben a világban, ahol a keresztyéneket, de egyáltalán az egymást szerető szíveket is úgy szétdobálja, szétszórja a Sátán.

Családok, közösségek hullanak szét, mert ha nem Krisztust követjük, akkor előbb utóbb annyira nagy lesz az önszeretetünk, a bálványaink szeretete, hogy az elszakít mindentől és mindenkitől, aki fontos lenne számunkra. De aki Krisztust követi, az maga is az életet, a békességet, a szeretetet, az egymásra találást szolgálja. Nem kell látványos, nagy tettekben gondolkodni. Maradjunk Krisztusban és az életünk mennyei gyümölcsöket terem, örök életre megmaradó gyümölcsöket.

Olvassuk tehát, vagy hallgassuk szent Igéjét, fogadjuk be szívünkbe szavát, és az Ige megtisztít. A szemünket tisztánlátóvá teszi, szívünket tiszta cselekedetekre készíti fel, erősíti meg, és segít, hogy mindig lássuk Urunkat, aki által sok gyümölcsöt termünk.

Az elmúlt napokban több lelkész társamtól is hallottam ugyanazt a tanmesét, egymástól függetlenül: A lényegét mondom el. A mennybe egymás után érkeznek a bebocsátást kérők. Közöttük jeles, tekintélyes személyek, még teológiai tanárok, püspökök, papok, királyok, keresztyén politikusok is. A kapuban álló megkérdezi mindenkitől: Ismered-e az Úr Jézust? S vannak, akik nagy hévvel bizonygatják: Igen, én hirdetem is a nevét, sokat tanultam róla, sokat fáradoztam érte. Az Ő képviselőjében akartam élni a világban. Építettem az egyházat, templomokat, harcoltam a keresztyénségért. — Mégsem kapnak bebocsátást.

Azután érkezik valaki, csendes, szerény, jelentéktelennek látszó ember. Ő is hallja a kérdést: Ismered-e az Úr Jézust? Felnéz a kérdezőre, majd a lába elé borul: Igen, Uram, ismerlek Téged. — Ő megmaradt Jézus Krisztusban.

Maradjatok énbennem, és én tibennetek – ez legyen az életetek fő célja – mondja nekünk az Úr Jézus Krisztus.

Az életünket, a boldogságunkat, a jövőnket, az üdvösségünket szolgálja az, ha Krisztushoz és az Ő szent Igéjéhez ragaszkodunk!

Lehetnek kifogások. Ezernyi szállal vonz a világ. De Jézus Krisztus figyelmeztet: Maradjatok énbennem, és én tibennetek, hogy életetek legyen, gyümölcs-termő életetek, üdvösséget már itt a földön elnyerő életetek! Ámen.

Úr Jézus Krisztus! Áldott légy, hogy megmutattad magadat nekünk! Köszönjük, ha már elmondhatjuk: ismerünk Téged! Könyörgünk, tarts meg minket a Te szeretetedben! Olts be magadba, mint jó szőlőtőbe, hogy életünk a Te kegyelmedből gyümölcsöt teremjen. Nem kérjük, hogy láthassuk a gyümölcsseink nagy halrát, csak azt kérjük, hogy Te gondoskodj arról, hogy ne maradjunk gyümölcsstelenek és terméketlenek.

Imádkozunk Atyánk, a világ békességéért! Olyan sok helyen szenvednek háborúktól, esztelen öldökléstől, a hatalmukkal visszaélők kegyetlenségétől. Hozd el, kérünk, a Te békességedet: a szeretet, a jóság, az irgalom, az igazság békességét! Állítsd meg azokat, akik gonosz terveket szövögetnek az ártatlanok, a gyengék, a kiszolgáltatottak megnyomorítására!

Állítsd meg azokat, akik gyűlölettel készülnek a Te néped üldözésére, elpusztítására. Könyörgünk azokért a keresztyén testvéreinkért, akiket azért üldöznek a hitükért, a szeretetteljes bizonyágtételükért, vagy azért, mert a Te törvényedhez, Igéd rendjéhez igazodnak. Védelmezd őket, kérünk. És ha azzal dicsőíted meg szent nevedet rajtuk, hogy engeded, hogy börtönben szenvedjenek, nevedért mártírhálált haljanak, fogadd be őket kegyelmesen a Te országodba. Hadd lehessenek azok között, akik szüntelenül a Te trónodnál áldanak Téged.

Imádkozunk a friss gyászban szenvedőkért és a gyász fájdalmával hosszabb ideje gyötrődőkért. Adj nekik vigasztalást, és add meg, kérünk, hogy az örök élet reménysége mind többeknek legyen békesség és reménység forrása.

Imádkozunk a betegekért! Imádkozunk a héten múltott presbiter testvérünkért! Áldd meg őt gyógyulással, reménységgel, teljes felépüléssel! Imádkozunk a járvány miatt kórházban levőkért, az egészségügyben dolgozókért, a járvány megállításán fáradozókért. Könyörgünk, add meg, hogy a járvány ellen kidolgozott oltások hatékonyak lehessenek. Adj bölcsességet a különböző országok tudósainak, hogy tovább tudják fejleszteni az oltásokat. Urunk, mi olyan keveset tudunk! Nem látunk előre! De köszönjük, hogy a bölcs atyai kezébe tehetjük az életünket, szeretteink életét, és az egész világ életét.

Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök és igaz Isten! Szálljon Nevedre dicséret, magasztalás, hálaadás, dicsőítés most és örökkön örökké! Ámen